

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 404/2018-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. júla 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej, zo sudcu Miroslava Duriša a sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] – [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. Róbert Fatura, advokát, s. r. o., Centrum 18/23, Považská Bystrica, v mene ktorej koná advokát JUDr. Róbert Fatura, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 „a nasl.“ Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s porušením princípu právnej istoty podľa čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 ECdo 1/2018 z 27. marca 2018 a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu, a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti [REDACTED], [REDACTED] – [REDACTED], z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. júna 2018 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] – [REDACTED], [REDACTED]

██████ (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. Róbert Fatura, advokát, s. r. o., Centrum 18/23, Považská Bystrica, v mene ktorej koná advokát JUDr. Róbert Fatura, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu čl. 46 „a nasl.“ Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v spojení s porušením princípu právnej istoty podľa čl. 1 ústavy uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 5 ECdo 1/2018 z 27. marca 2018 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“) a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu.

Sťažovateľ tvrdí, že k porušeniu jeho základného práva podľa „čl. 46 a nasl.“ ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru došlo v exekučnom konaní, keďže súdy s ním nekonali ako s právnym nástupcom oprávneného, aj keď pohľadávka vymáhaná v exekučnom konaní bola pôvodným veriteľom postúpená na sťažovateľa.

Zo sťažnosti a z priloženej dokumentácie vyplýva, že sťažovateľ podal proti rozhodnutiam súdu prvého stupňa a druhého stupňa v exekučnej veci dovolanie, ktoré následne vzal späť a najvyšší súd napadnutým uznesením exekúciu zastavil.

Dňa 29. júna 2018 bolo ústavnému súdu doručené podanie právneho zástupcu sťažovateľa označené ako „*Späťvzatie ústavnej sťažnosti zo dňa 15. 06. 2018*“. Dôvod späťvzatia nie je v podaní uvedený.

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 54 zákona o ústavnom súde ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

Z citovaného § 54 zákona o ústavnom súde vyplýva, že zákon o ústavnom súde ponecháva ústavnému súdu možnosť, aby rozhodol, že záujem na ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa je dôležitejší než rozhodnutie sťažovateľa vziať svoju sťažnosť späť (porovnaj II. ÚS 38/96, II. ÚS 256/2013), a teda rozhodnúť, že späťvzatie sťažnosti sa nepripúšťa. Ústavný súd sa vo svojej judikatúre prihlásil k materiálnemu chápaniu ochrany základných práv a slobôd, a tak musí pri prerokovávaní späťvzatia sťažnosti a rozhodovaní o zastavení konania skúmať, či zastavením konania v dôsledku späťvzatia sťažnosti nebudú mimoriadne závažným spôsobom porušené základné práva a slobody sťažovateľa.

V posudzovanom prípade ústavný súd dospel k záveru, že v dôsledku späťvzatia sťažnosti nehrozí, že by boli mimoriadne závažným spôsobom porušené základné práva a slobody sťažovateľa, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. júla 2018